

Rozhovor s doc. MUDr. Jaroslavem Zvěřinou, CSc., jihočeským europoslancem

EVROPSKÁ ÚSTAVA PATŘÍ DO ZÁSUVK EUROBYROKRATŮ

Jaroslav Zvěřina byl právě před rokem zvolen do Evropského parlamentu. Minimální úvazek jej neustále spojuje se Sexuologickým ústavem 1. LF UK v Praze, kterého je přednostou. V neposlední řadě je členem městského zastupitelstva v Táboře, kde má stále své trvalé bydliště. Cestuje tedy velice intenzivně mezi Bruselem, Štrasburkem, Prahou a Tábořem...

Kde se cítíte vlastně v tom pravém smyslu slova „doma“, pane poslanče?

Doma jsem v Táboře, kde mám svou rodinu – manželku, děti a vnučata. „Doma“ se také vždy na chvíli cítím u své matky v rodné Třebíči, to je asi příjemné.

Dá se zvládat souběh funkcí: přednost ústavu – poslanec – zastupitel?

V životě jsou někdy situace, kdy je obtížné opouštět jedno pro druhé. Vedení Sexuologického ústavu je zatím nezbytností, protože habilitovaných sexuologů je, bohužel, setrvalý nedostatek. I kdybych nebyl přednostou klinického pracoviště, chtěl bych zůstat v kontaktu s medicínou, protože ta je součástí mého života mnohem déle než politika. Svůj zastupitelský mandát jsem místní organizaci ODS opakovaně nabízel. Zatím však převážil názor, že i při občasných absencích jsem v této funkci užitečný. Je otázka, co to znamená „zvládat“. Mým dominantním posláním dnes je dobře zastupovat Českou republiku v Evropském parlamentu. To ostatní se musí uveřejnit prioritě podřídit.

Co konkrétně můžete nabídnout Jihočechům a hlavně lidem na Tábořsku z pozice europoslance?

Díky obrovskému množství preferencí, které jsem obdržel zejména (ale nejen) od Jihočechů, jsem se stal europoslancem. Cítím proto povinnost něco pro obyvatele Jihočeského kraje udělat. Snažím se kontaktovat zástupce samospráv i podnikatele a pomáhat s reali-

zací evropských projektů. V Táboře je mé největší pracovní zájem a denně naši kancelář kontaktují lidé s dotazy a podněty. Podle možností se účastním besed s občany, přednáším a beseduji ve školách všech stupňů. Využívám možnosti nabídnout každý rok přibližně stovce občanů návštěvu některé z budov Evropského parlamentu a zvláště studentům tak svou práci, ale i činnost dalších evropských institucí přiblížit. Poslední exkurze studentů a profesorů jihočeských vysokých a středních škol do Štrasburku proběhla letos v květnu.

Je jisté, že je víc než dobře mít také v evropské politice jihočeského zástupce.

Označte největší klady a největší záporné aspekty Evropské unie...

Evropská unie je zajímavý a úspěšný projekt. Díky úsilí západoevropských demokratů se podařilo vytvořit obrovský prostor, který se vyznačuje svobodným pohybem lidí, zboží i peněz. Ten má samozřejmě své limity a nedostatky, nicméně představuje obrovskou šanci pro lidi všech členských zemí. Nedostatků a rezerv je mnoho. Když si přečtete programové vyhlášení stávající Evropské komise, najdete je tam skoro všechny. Patří mezi ně nízké tempo ekonomického růstu, neuspokojivá globální konkurenceschopnost nejenom v ekonomice, ale i ve výzkumu, vývoji a vědě. EU má nesmyslnou a nemoderní společnou zemědělskou politiku, která polyká více než 40 % společného rozpočtu. Nemyslím, že by mezi velké problémy EU patřilo přijetí či nepřijetí ústav-

Jednací sál europoslanců ve Štrasburku. Na malém snímku europoslanec doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc.

ní smlouvy. Naopak, ten text považují za nedůležitý. Politické tance kolem dnes již stejně mrtvé ústavy odvádí evropské politiky od řešení podstatně závažnějších problémů.

...a Evropského parlamentu.

Evropský parlament není samozřejmě parlamentem v pravém smyslu slova. EU je nadnárodní útvar, a proto v evropské legislativě mají vždy poslední

slovo národní vlády v Radě EU. Evropský parlament také dnes negeneruje žádnou jednoznačnou politickou většinu. Jen těžko proto dosahuje operativní shody v závažných problémech. Diskutuje a diskutuje, což je sice zajímavé, ale pokud by měl opravdu řídit chod Evropské unie, byly by s ním problémy. Velikým problémem Evropského parlamentu je pravidelné stěhování celého kolosu mezi Bruslem a Štrasburkem. Navíc řada řídicích orgánů sídlí v Lucemburku. To vše je nejen neekonomické, ale stojí to i mnoho času, který by poslanci i úředníci mohli věnovat užitečnějším věcem, kdyby sídlo parlamentu bylo jenom jedno.

Francie i Nizozemsko řekly „ne“ Ústavě pro Evropu, co tomu říkáte?

Odmítnutí návrhu ústavní smlouvy pro EU ve francouzském a nizozemském referendu bylo očekávané. Ide o významný signál, který by mohl nastartovat ozdravení poměrů, zejména pak zlom v dosavadním oslnění evropské politické scény neustálými institucionálními změnami. Když začínal celý proces tvorby ústavního dokumentu, nazval jsem to nutkavě zaujetí ustavičnými změnami pravidel „konventitidou“. Bylo by dobré, kdyby selhání ratifikace onoho dokumentu poskytlo Evropské unii katarzi, nezbytnou k tomu, aby se vrátila od stavby ústavních katedrál vysokou nad hlavami svých občanů k řešení jejich každodenních problémů. Evropská unie byla úspěšným příběhem bez ústavní smlouvy a nepochybně jí zůstane také v budoucnosti. V tom nejsem pesimista. Nyní jde především

o to, naučit se žít v nové Evropské unii, která má 25 členů a která se brzy rozšíří o další dva státy. Žádná katastrofa není v dohledu. Pokud za ni ovšem někteří nebudou vydávat uložení „ústavy“ do zásuvek psacích stůlů evropských byrokratů, kam ostatně od začátku patřila. Doufám, že naše vláda nespustí svou připravenou kampaň, by byla to zbytečně vyhozené miliony.

„V Táboře někteří zastupitelé místo demokratické diskuse bojují s politickými nepřáteli.“

Je potom tábořská komunální politika něčím „jiná“ než ta celorepubliková a evropská?

Komunální politika je, myslím, především málo ideologická. Zastupitelstvo má řídit chod města, aby se v něm dobře žilo všem občanům. Většina rozhodování je tedy vysloveně pragmatická. Rozhodovat musí blaho občanů města, nikoli politické poučky. Některé politické skupiny a někteří zastupitelé však v poslední době do městské politiky vnášejí mnoho negativních emocí. Oni nepřišli do zastupitelstva demokraticky diskutovat a rozhodovat, oni přišli bojovat se svými politickými nepřáteli. Rozhodne-li většina jinak, než si oni přáli, nesmíří se s politickou prohrou, ale bojují dál. Třeba i nefer prostředky, jakými nepochybně je kriminalizace hlasování zastupitelstva. V nervózní české vrcholné politice je ten prvek nenávisti a „boje na život a na smrt“, bohužel, také dobře sledovatelný. Myslím ale, že je ne-

šťastné, když se přenáší do měst a obcí. Svou demokratičnost přece musíme vždy a všude dávat najevo především tím, že neupíráme poctivě úmysly a lidskou důstojnost svým politickým odpůrcům. Byly doby, kdy se radniční opozice a moc držící koalice dokázaly v Táboře mnohem rozumněji bavit. Teď už nechodí spolu na pivo ani koalici partneri.

Zdá se vám, že lidé mohou ještě dnes brát politiku vážně? Většina lidí je znechucena aférami typu „majetkové poměry bývalého předsedy vlády Grosse“... Znechucení občanů politikou je, bohužel, všeobecné a celosvětové. Nejde o českou specialitu. U nás je však politický folklor poznamenán nižší odbornou a lidskou úrovní politiků. V osobě bývalého premiéra se to jen tak nějak hodně názorně projevilo. Své máslo na hlavě máme asi všichni. Já jsem si vědom toho, že moje generace vstoupila do politiky vlastně z nouze, protože profesionální politici prostě žádní nebyli. Vždycky jsem si představoval, že nás vystřídá garnitura vzdělaných a světa znalých profesionálů. Ptám se často sám sebe, kde ti „profici“ dnes jsou? Vždycky jsem měl za to, že premiér této země by měl mít za sebou buď absolvování, nebo alespoň dlouhodobou stáž na některé prestižní euroatlantické univerzitě. Je dnes v dohledu takový premiér v některé politické straně? Jak se ve stranách vlastně nakládá se vzdělánými a světa znalými lidmi? Na tyto otázky je třeba odpovědět, pokud chceme znechucení lidí z politiky alespoň zmírnit. □

HEJTMAN SE TĚŠÍ NA LÉTO S VNOUČATY A DÁL PRACUJE NA TRANSFORMACI NEMOCNIC

Jihočeský hejtmán RNDr. Jan Zahradník s vnučaty.

Blíží se prázdniny... Bude váš letní program také trochu odpočinkový?

Určitě se budu snažit o nějakou relaxaci v rodinném kruhu. Věřím tedy, že budu o prázdninách častěji s vnučaty. Plánujeme s manželkou, že alespoň týden budeme někde na čerstvém vzduchu v krásné české přírodě, nejspíš na horách. Obávám se, že více mně toho ani v letošním létě pracovní povinnosti nedovolí.

Všem na Tábořsku leží na srdci naše nemocnice. Máme se obávat připravované transformace jihočeských nemocnic?

Okresní nemocnice v Jihočeském kraji nám byly státem předány s dluhy a s takovým systémem hospodaření, který umožňoval dluhy dále vytvářet. Podařilo se nám snížit zadlužení nemocnic a nyní kraj chystá jejich transformaci v akciové společnosti. Nepodceňujeme závažnosti tohoto rozhodnutí, ale víme, že jiná reálná cesta v současném právním prostředí neexistuje. Dalším významným krokem je záměr koordinovat nemocniční péči v Jihočeském kraji formou holdingového uspořádání všech sedmi jihočeských nemocnic.

V případě nemocnic v Táboře jsme si dobře vědomi naléhavosti úprav zejména v chirurgické části nemocnice. Doufám jen, že zvítězí zdravý rozum a že investice bude navržena v rozumné podobě, která umožní poskytovat zde specializovanou péči na vysoké úrovni kvality za současného dodržení zásad ekonomické prosperity. □